

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/165/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010371
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3517010371.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obvineného T. Š., R.. XX.XX.XXXX C. K., T. D. I. T. A. XXX/XX, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 31. augusta 2020 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: T. Š. T. E. N. O. R. V. C. X. P., R.. XX.XX.XXXX C. K.,
T. D. I. T., A. XXX/XX, N. D. I. T., H. XXX/X, na slobode, nezamestnaný,
je v i n n ý, ž e

ako otec mal. syna A., R.. XX.XX.XXXX, O. K. I. A. R.. XX.XX.XXXX, si od 01.10.2016 doposiaľ v I. T. a ani nikde inde neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi A. O. K.. I. A. vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine, napriek tomu, že jej výška mu je mu určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/21/2016-32 zo dňa 27.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2017 a vykonateľnosť dňa 04.02.2017, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a zaviazal obžalovaného prispievať na výživu na mal. A. sumou 150,- Eur mesačne a na mal. A. sumou 100,- Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/32/2016-30 zo dňa 16.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.03.2017, ktorým súd mal. A. O. K.. A. zveril od 01.06.2016 do 28.09.2016 do osobnej starostlivosti matky, zaviazal súd obžalovaného ako otca prispievať na výživu na mal. A. sumou 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2016 do 28.09.2016 a na mal. A. sumou 100,-Eur s účinnosťou od 01.06.2016 do 28.09.2016, ktoré výživné je povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, pričom nebol v tomto období vedený Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani iných štátnych sociálnych dávok, nepoberal dávky v nezamestnanosti, nemocenské dávky, ani úrazové dávky, nenachádza sa v registri dôchodkových informácií ako poberateľ dávky dôchodkového poistenia, pričom naposledy bol zamestnaný v spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o., so sídlom Piešťanská 2321/71, Nové Mesto nad Váhom od 23.07.2015 do 07.09.2016, s priemernou mesačnou výškou mzdy 541,60 Eur, kde pracovný pomer bol z dôvodu, že si neplnil svoje pracovné povinnosti ukončený, čím poškodenej Q. Š. dlhuje na výživnom za uvedené obdobie v celkovej výške sumu 11 750, - Eur,
t e d a

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 /štrnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 36 /tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané /dlžné/ výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom dňa 02.08.2017 podala tunajšiemu súdu obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo veci vydal súd vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest. Proti citovanému trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor v zákonnej lehote.

Na podklade podaného odporu súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie na deň 29.10.2018, 09.04.2019, 19.11.2019, 23.06.2020 a 31.08.2020, kedy súd vyhlásil predmetný rozsudok. Na hlavné pojednávanie bol predvolaný obžalovaný, poškodená a o jednotlivých termínoch bol upovedomený prokurátor. Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej a prečítaním listinných dôkazov vzťahujúcich sa na prejednávajúcu vec a osobu obžalovaného, najmä oboznámil zápisnicu o trestnom oznámení, rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/21/2016-32 zo dňa 27.09.2016, rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/32/2016-30 zo dňa 16.11.2016, rodné listy A. Š. O. A. Š., potvrdenie o návšteve školy A. Š., správa od spoločnosti Bidfood - zamestnávateľa obžalovaného, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, správa povesti Obvodného oddelenia PZ Stará Turá, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov ministerstva SR, odpis z registra trestov, evidenčná karta vodiča T. Š., správa o povesti mesta Stará Turá, výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a lustrácia na obžalovaného v Sociálnej poisťovni.

Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči synom A. a A. v období od 01.10.2016 až doposiaľ, t.j. do 31.08.2020, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky Q. Š., neplní napriek tomu, že táto povinnosť mu ako rodičovi ukladá v § 62 a nasl. priamo Zákon o rodine a táto mu bola deklarovaná Rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/21/2016-32 zo dňa 27.09.2016 a Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/32/2016-30 zo dňa 16.11.2016 a bola súdom určená vo výške 150,- Eur mesačne na mal. Dominika a na mal. Dávida sumou 100,- Eur. Ako vyplynulo z výpovede obžalovaného, obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý. K otázke viny sa po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyjadril, že ide o sumu, ktorú už exmanželka má. Vie za akých okolností túto sumu získala, na čom sa dohodli pri predaji bytu a príde mu to celé nefér. Jeho vedomosť o povinnosti plniť vyživovaciu povinnosť, o jej výške a čase jej plnenia,

vyplýva z citovaných civilných rozhodnutí o určení výšky výživného. Z jeho výpovede vyplynulo, že v rámci rozvodu manželstva sa predával spoločný byt, pričom mali dohodu, že z polovice peňazí, ktoré poškodená dostane za byt, sa vyplatí úver v banke a zvyšok dostane on. Keď si z toho nechá, že použije na veci, ktoré treba zaplatiť. Okrem vyplatenia okolo 1 000,- alebo 1 200,- Eur stavebnej sporiteľni, nič neuhradila, tak mu vychádza, že viac ako 10 000,- Eur by malo byť jeho, ktoré ona použila. Príde mu naozaj nefér, že keď niekoho pripravia o byt, ešte ho žalujú o nejaké peniaze. V dobrej viere poškodenej nechal ešte auto. Bola to ústna dohoda. Od obdobia uvedeného v obžalobe výživné neplatí a neplatí ho ani v súčasnosti. Neplatí preto, lebo peniaze už má a je to viac, ako je suma, o ktorú sa jedná. Riešil to so svojou právničkou a exmanželka sa k tomu nevyjadřila, takto podali na súd. V súčasnosti je dlh niečo pod tou úrovňou, čom má dať poškodenej. Byt predávala poškodená za 86 tisíc. Dlžný bol 54 tisíc. Zvyšné peniaze jej prišli na účet. Okrem úveru bolo potrebné vyplatiť stavebnú sporiteľňu 1 000,-, 1 200,- alebo 1 500,- Eur, spotrebný úver Cetelem 4 tisíc alebo 5 tisíc Eur. Poškodená mu mala vyplatiť okolo 15 tisíc. S deťmi sa nestretáva vyše dvoch rokov. Zo začiatku sa stretávali. Nestretávajú sa asi kvôli tomu, že jej nechcel platiť výživné a asi ho chcela prinútiť, aby platil. Obžalovaný je nezamestnaný, na úrade práce nie je evidovaný, nepoberá sociálne dávky a žije z toho, čo mu poskytnú príbuzní, mesačne asi 450,- až 500,- Eur. Naposledy bol zamestnaný v Bidfood v Novom Meste nad Váhom v roku 2016. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná výpoveďou poškodenej Q. Š.T. z ktorej vyplynulo, že obžalovaný si vôbec neplní vyživovaciu povinnosť od 01.10.2016, nedostala ani korunu, deti nevidel 5 rokov a dlh na výživnom činí 12 750,- Eur /pozn. k 31.08.2020/. Na staršieho A. je výživné určené vo výške 150,- Eur mesačne a na mladšieho A. 100,- Eur mesačne. Deti sú stále v jej starostlivosti. K žiadnej čiastkovej úhrade na výživnom zo strany obžalovaného nedošlo. Ďalšie trestné oznámenie nepodala, lebo jej na polícii povedali, že to stále plynie, pokiaľ nepošle peniaze. V poslednom období s ním nekomunikovala. K majetkovému vysporiadaniu medzi ňou a obžalovaným poškodená uviedla, že vysporiadanie sa nerobilo, pretože neboli žiadne financie, pretože dlhy predstavovali 120 000,- Eur a byt sa predal za 74 000,- Eur. Vyplácala sa podlžnosti v SLSP, stavebnej sporiteľni, Cetelem a vyplácali dlhy ľuďom, od ktorých si obžalovaný požičal peniaze. Financie na dlhy ešte chýbali, preto poškodená nevie aké alimenty mali byť hradené z predaja bytu. Byt bol predaný prostredníctvom realitnej kancelárie a bola na ňom aj exekúcia.

Súd považuje súdom určenú výšku výživného v sume 150,- Eur mesačne a v sume 100,- Eur mesačne za primerané výživné, ktoré je obžalovaný schopný vzhľadom na svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery platiť a zodpovedá veku a potrebám detí. Obžalovaný je zdravý, netrpí žiadnymi chorobami a súd nezistil u neho žiadne obmedzenie pracovnej schopnosti. Súd preto na strane obžalovaného ani nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali riešenie predbežnej otázky o výške vyživovacej povinnosti pre potreby tohto trestného konania.

K obrane obžalovaného je potrebné uviesť, že táto bola vyvrátená výpoveďou poškodenej a je nepodstatná pre posúdenie otázky, či sa skutok stal, či ho spáchal obžalovaný a či je trestným činom. V prvom rade je potrebné uviesť, že započítanie pohľadávok je prípustné len pri plnení vyživovacej povinnosti na dospelé dieťa (§ 76 ods. 2 Zákona o rodine). Z uvedeného vyplýva, že započítanie pohľadávok nie je prípustné pri plnení vyživovacej povinnosti na nedospelé dieťa. Z výpovede obžalovaného sa môže javiť, že práve ohľadne výživného existuje nejaká dohoda alebo jednostranné započítanie výživného na maloletých synov na časť výťažku obžalovaného z predaja bytu. Po prvé takéto započítanie vylučuje v prípade neploletých detí Zákon o rodine a za druhé neexistuje žiadna preukázateľná dohoda, ktorej súčasťou by bolo, že poškodená si môže ponechať peniaze z predaja bytu na výživné. Naopak z výpovede poškodenej vyplynulo, že dlhy z manželstva boli vyššie ako príjem z predaného bytu a poškodená všetky jej známe dlhy vyplatila. Na strane druhej obžalovaný v priebehu trestného konania vedeného voči nemu sa hlavnému pojednávaniu vyhýbal do okamihu vydania príkazu na zatknutie a jeho výsluchu ako zatknutého obvineného, pričom do toho okamihu viackrát deklaroval (napr. správa obžalovaného zo dňa 09.04.2019 na č. l. 101, správa zo dňa 13.08.2019 na č. l. 121, správa zo dňa 19.11.2019 na č. l. 142), že predloží všetky doklady, ktorými disponuje dokazujúce zaplatenie výživného jeho osobou. Do okamihu vyhlásenia tohto rozsudku však obžalovaný súdu nepredložil žiadne dôkazy o čiastkovej alebo úplnej úhrade dlžného výživného. Z uvedených dôvodov považuje túto obranu obžalovaného za irelevantnú.

K osobe obžalovaného boli vykonané ďalšie listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že v období od 01.10.2016 do vyhlásenia tohto odsudzujúceho rozsudku obžalovaný nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani sociálne dávky, nebol nikde zamestnaný, čo vyplýva zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom ako aj Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín. Naposledy bol zamestnaný v spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o. Nové Mesto nad Váhom od 23.07.2015 do 07.09.2016, s priemernou mesačnou výškou mzdy

541,60 Eur, kde pracovný pomer bol ukončený z dôvodu, že si neplnil svoje pracovné povinnosti, neodovzdával hotovosti za tovar, ktorý viezol niektorým zákazníkom. Obžalovaný sám tvrdí, že žije z peňazí svojich príbuzných, z jeho výpovede nevyplýva, že by pracoval aspoň brigádnicky, prípadne „načierno“. Je preukázané, že obžalovaný v sledovanom období nevyužíval všetky možnosti na získanie stabilných a legálnych zdrojov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. Je preukázané, že o deti obžalovaného je postarané výlučne osobnou starostlivosťou matky. Obžalovaný sa nijako nepodieľa na ich výchove, starostlivosti, výživné neplní ani náhradným spôsobom, s deťmi sa nestretáva. Neplnenie vyživovacej povinnosti znamená, že sa oprávnenej osobe nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Výživným na dieťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytnuté pre všestranný rozvoj dieťaťa po stránke fyzickej a duševnej, ktoré môže byť poskytované naturálne napr. poskytovaním bývania, osobnou starostlivosťou o oprávnenú osobu, apod., alebo môže byť plnené platením pravidelných mesačných splátok. Povinnosť vyživovať deti sa u obžalovaného zúžila len plnenie výživného v peniazoch. V prípade, ak páchatel' trestného činu zanedbania povinnej výživy neposkytuje výživné v naturálnej podobe, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného výživného. Tomu je povinný prispôbiť svoj životný štandard, zamestnať sa, hľadať si zamestnanie, prispôbiť si tomu svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že „splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na sebe berie povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť“. S uvedeným záverom sa súd v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné deti. Obžalovaný ako rodič má nielen právnu, ale aj morálnu povinnosť, ktorá sprevádza ľudstvo od nepamäti, starať sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu, než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti (01.06.2016) do vyhlásenia tohto rozsudku tak obžalovaný spôsobil dlh na výživnom vo výške 11 750,- Eur, čo je súčet mesačnej vyživovacej povinnosti v celkovej výške 250,- Eur vynásobenej počtom mesiacov, v ktorých obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Obžaloba bola na obžalovaného podaná pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Na zmenu právnej kvalifikácie bol obžalovaný upozornený listom zo dňa 07.03.2019 /doručení dňa 17.03.2019/ a opakovane pri výsluchu zatknutého obžalovaného dňa 21.07.2020. Súd po upovedomení o zmene právnej kvalifikácie skutku kvalifikoval po právnej stránke konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného - svojich synov a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, keďže obžalovaný si neplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť vyživovať iného podstatne viac ako dva roky. Súd právne kvalifikoval konanie obžalovaného podľa skoršej právnej úpravy Trestného zákona, ktorá bola priaznivejšia pre obžalovaného, ako právna úprava súčasná, keď na trestnosť činu okrem iného zákon vyžaduje, aby obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, pretože vedel, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť, napriek tomu si túto neplnil neprerušovane po dobu 47 mesiacov, počas tejto doby nebol zamestnaný, zamestnanie si aktívne nehľadá a vyživovaciu povinnosť neplnil ani náhradným / naturálnym/ spôsobom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel

trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd na strane obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pretože spáchanie skutku nepriznal a neľutoval. Podľa výpisu z registra priestupkov a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov bol obžalovaný 11 krát postihnutý za dopravné priestupky a 1 krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu. Vzhľadom na negatívny postoj obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti, dobu trvania trestného činu a výšku spôsobného dlhu na výživnom, súd ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 3 roky s povinnosťou v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné. Obžalovaný je prvopáchatel, doposiaľ nebol súdne trestaný a súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali ukladanie nepodmienečného trestu. Uloženie podmieneného trestu odňatia vytvára podmienky na nápravu páchatela nielen v tom smere, aby si uvedomil nevyhnutnosť plniť svoje základné rodičovské povinnosti, ale vytvára aj priestor na to, aby si konečne našiel prácu, zarobil peniaze na výživné, výživné aj včas a riadne platil a súčasne, aby nebol odkázaný na výživu od svojich príbuzných. Hrozba trestom odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov je podľa názoru súdu dostatočná na to, aby obžalovaný vyhovel uloženým podmienkam a zodpovedne pristupoval k plneniu svojej základnej povinnosti rodiča vyživovať svoje deti.

Inštitút podmieneného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), prípade porušenia uložených povinností alebo obmedzení, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienečný trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatela, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.